

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af konsulent Svend R. Jensen som midlertidigt medlem af folketinget fra den 7. november d. å.

vedtoges enstemmigt med 117 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af borgmester Thomas Høve som medlem af folketinget fra den 5. november d. å.

vedtoges enstemmigt med 120 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om regulering af bymæssige bebyggelser [af Axel Kristensen m. fl.].

Valgt blev: *Ove Hansen, Lis Groes, Erhard Jakobsen, Kai Jensen, Aage Knudsen, Th. Mikkelsen, Peter Nielsen, Axel Ivan Pedersen, Helge Larsen, Axel Kristensen, Jens Chr. Christensen, Peter Larsen, Finn Poulsen, Gottschalk-Hansen, Adolph Sørensen, Thestrup og Arne Larsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om midlertidig ændring af loven om tilskud til de offentlige veje.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 273, fremsættelsen i tidenden sp. 849).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kai Jensen: Ved indgåelsen af det politiske forlig i sommer var spørgsmålet om begrænsning af udgifterne til vejformål gennem en nedsættelse af refusionen i medfør af vejtilskudsloven stærkt inde i billedet; bl. a. af hensyn til kommunernes planlægning blev tanken dog opgivet. Når spørgsmålet nu rejses på ny, sker det imidlertid på et sådant tidspunkt, at det for kommunerne vil være muligt at tage det foreliggende lovforslag i betragtning ved udarbejdelse og lægning af budget for regnskabsåret 1963-64, det år, hvorom lovforslaget drejer sig.

Jeg skal ikke her gå i enkeltheder, heller ikke med hensyn til tal, men vil dog gerne nævne, at det ikke kan nægtes, at der for refusioner i henhold til vejtilskudsloven er tale om en meget betydelig stigning af statens udgifter, ikke alene, som fremhævet af ministeren ved fremsættelsen, i forhold til regnskabsåret 1959-60, men også i forhold til regnskabsåret 1961-62. Stigningen i den foreløbige ordinære refusion for amtskommunernes vedkommende udgjorde fra 1961-62 til 1962-63 knap 16 mill. kr., medens det tilsvarende tal for købstadkommunerne var knap 8 mill. kr. og for sognekommunerne omkring 44 mill. kr., således at den samlede stigning fra 1961-62 til 1962-63 var på ca. 68 mill. kr.

På denne baggrund må det være nærliggende at inddrage også vejudgifterne i sparebestræbelserne, selv om vel ingen i det høje ting hilser et lovforslag som det foreliggende med nogen som helst glæde.

Inden lovforslagets fremsættelse her i tinget har der såvel i foråret i forbindelse med det politiske forlig som nu senere umiddelbart inden lovforslagets fremsættelse været forhandlet med repræsentanter for Københavns kommune, Frederiksberg kommune og de 4 kommunale organisationer, idet det er fundet naturligt i et samarbejde med kommunerne at søge at nå frem til en ordning, der tilgodeser regeringens sparebestræbelser og frembyder mindst mulig gene for kommunerne. Under forhandlingerne med kommunerne har man været inde på forskellige forslag, der kunne tilgodesede de sparebestræbelser, som i den givne situation må anses for at være nødvendige. Jeg skal tillade mig kort at nævne dem.

For det første har man rejst spørgsmålet, om det er muligt gennem forhandlinger med organisationerne og hovedstadskommunerne at få kommunerne til at reducere vejudgifterne i det omfang, som regeringen ud fra et samlet økonomisk skøn anser for nødvendigt. Desuden har det været overvejet at gennemføre en kontrol med kommunernes anlægsarbejder, således at refusionen blev betinget af forudgående godkendelse fra vejdirektoratet. Dernæst har man været inde på tanken om fastsættelse af en bestemt procent, hvormed vejtilskudslovens procenter skulle reduceres. Endvidere har tanken været fremme om fastsættelse af et